

РЕШЕНИЕ

№ 5381

гр. София, 14.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4023** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. И. Г., като пълномощник на КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР (КФН), срещу РЕШЕНИЕ от 11.03.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 106^{-ти} с-в по н.а.х. дело №11780/2020г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния закон. Поддържа, че след като Общото събрание (ОС) на акционерите на [фирма] (Ц. или Банката) е взело решение размерът на възнаграждението на членовете на Управителния съвет да бъде променен, а размерът на гаранцията се определя въз основа на него, то за задължените лица започва да тече срок за довносяне на тази гаранция. Смята, че в процесния случай става дума за довносяне на такава гаранция, защото наказаното лице и при предходно свое избиране за член на ръководните органи на публичното дружество е дължал такава гаранция, която е била съобразена с тогавашното му възнаграждение и предходно решение на ОС, съгласно чл.116в, ал.3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК). Твърди, че след като възнаграждението на съответния член е претърпяло промяна, то и поетата отговорност към дружеството, определена в пари,

следва да бъде актуализирана. При това претендира, че като не е внесъл трикратния размер на определеното му възнаграждение в седемдневен срок от дата на вземане на решението на ОС – 27.06.2018г., Б. С. е извършил нарушение на чл.116в, ал.2 ЗППЦК, за което и законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено НП №Р-10-382/15.07.2020г., издадено от заместник председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Б. Й. С. от [населено място], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Т. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор М. от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №Р-10-382/15.07.2020г., на основание чл.221, ал.1, т.2 ЗППЦК, на Б. Й. С., в качеството му на член на управителния съвет на [фирма], е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1000 (хиляда) лева, за това, че в 7-дневен срок от избирането му за член на Управителния съвет (УС), а именно до 04.07.2018г., не е внесъл в полза на Банката гаранция за управлението си, с което е нарушил разпоредбата на чл.116в, ал 2 вр. с ал.1 ЗППЦК.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №№ Р-10-382/15.07.2020 г. За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: На ОС на акционерите на Ц., проведено на 27.06.2018г., е бил фиксиран единствено размерът на гаранцията за управлението на членовете на УС (трикратен) и е актуализирано месечното им възнаграждение, смятано от 01.01.2018г. Мандатът на наказаното лице на посочената позиция е започнал през 2013г., а на ОС на акционерите на Ц. от 27.06.2018г. са били избрани единствено членове на Надзорния, но не и на Управителния съвет, поради което за С. не би могло да възникне отговорност по възприетата материалноправна квалификация. Първостепенният съд е посочил още, че с ДВ бр. 64 от 2020г. е предвидено изменение в ЗППЦК, в сила от 21.08.2020 г., но до влизане в сила на изменението е съществувала законодателна празнота и не е било допустимо запълването ѝ с разширително тълкуване или прилагане по аналогия на предписанието на чл.116, ал.2 вр. ал.1 ЗППЦК.

Решението е правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 106^{-ти} с-в.

Съгласно чл.116в, ал.1 ЗППЦК (редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението, ДВ, бр. 62/01.08.2017г.), публичното дружество приема

и прилага политика за възнагражденията на лицата, които работят за него, като изискванията към политиката за възнагражденията и нейното оповестяване се определят с наредба. Възнагражденията и тантиемите на членовете на управителните и контролните органи на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, задължително се определят от общото събрание. Според приложимата редакция на ал.2 на чл.116в ЗППЦК (ДВ, бр. 62/01.08.2017г.), лицата по ал.1 са длъжни в 7-дневен срок от избирането им да внесат гаранция за управлението си. Гаранцията се внася в левове. Размерът на гаранцията се определя от ОС на акционерите и не може да бъде по-малък от 3-месечното брутно възнаграждение на лицата по ал.1 (чл.116в, ал. 3 ЗППЦК).

Установено е по делото, че санкционираното лице Б. С. е член на УС на Банката от 2013г., с мандат до 01.08.2018г., съгласно отбелязването по партидата на дружеството в Търговския регистър (ТР). На 27.06.2018 г. е било проведено Общо събрание на акционерите на дружеството, на което е взето решение за увеличаване размера на заплатите на членовете на УС, като съответно се изменя и размерът на дължимата гаранция за управление. Административнонаказателната отговорност на С. е ангажирана за това, че в 7-дневен срок от приемане решението на ОС не е довнесъл разликата между вече внесената гаранция за управление и новия размер, определен въз основа на решението от 27.06.2018г.

Съответен на материалния закон е изводът на решаващия съд, че задължението за внасяне на гаранция в 7-дневен срок е разписано за новоизбраните членове на управителните и надзорните органи и този срок е неприложим към техни членове, които не са новоизбрани. Тъй като се касае за административнонаказателна отговорност, прилагането на разпоредбата по аналогия или при разширително тълкуване, както е постъпил административно-наказващият орган, е недопустимо. В този смисъл С. не е извършил нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност и издаденото от заместник-председателя на КФН НП правилно е отменено като незаконосъобразно. Видно от посоченото по-горе, към датата на извършване на твърдяното нарушение – 05.07.2018г., отбелязана в АУАН и в НП, лицето Б. С. вече е бил член на Надзорния съвет на търговското дружество.

В настоящия случай, изводът за извършено нарушение се свързва с промяна в размера на месечното възнаграждение на С., което според касатора е довело и до промяна в размера на дължимата от него гаранция. Към момента на провеждане на ОС на акционерите - 27.06.2018г., обаче, не е съществувала нормативна уредба, която да въвежда задължение за привеждане на размера на гаранцията, внесена при избора на члена на УС, с настъпили в последствие промени. Законът не съдържа и указание за реда и сроковете, в който това следва да стане. Такова изискване е изрично регламентирано едва с приемането на нова алинея на чл.116в ЗППЦК - ал.7, с промени обнародвани в ДВ бр.64/2020 г. в сила от 21.08.2020г., т.е. след датата на твърдяното нарушение, както и след започване на административно-наказателното производство, приключило с издаването на оспореното НП. Въвеждането на изрично препращане към нормите на ал.2, ал.5 и ал.6 на чл.116в ЗППЦК и за случаите на актуализация на гаранцията налага извод, че тяхното приложение не следва автоматично от закона, респ. към датата на нарушението регламентирания за внасяне на първоначалната гаранция 7-дневен срок не е бил важим за случаите на промяна в нейния размер през време на мандата на управителния орган. Задължението за

вносяне на гаранция в 7-дневен срок е разписано за новоизбраните членове на управителните и надзорните органи и този срок е неприложим към техни членове, които не са новоизбрани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 11.03.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 106^{-ти} с-в по н.а.х. дело №11780/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.